

நிலம் பூத்து மலர்ந்த நாளில் பாணர் சமூகமும் இடப்பெயர்ச்சிக் கோட்பாடும்

ப. புஷ்பவள்ளி அ. *

அ தமிழ்த்துறை, இந்திய மொழிகள் மற்றும் ஒப்பிலக்கியப்பள்ளி, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்-613010, தமிழ்நாடு, இந்தியா

Panar Society and Migration Theory on the Day the Land Blossomed

P. Pushpavalli a, *

^a Department of Tamil, School of Indian Language and Comparative Literature, Tamil university, Thanjavur-613010, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
nigisivanigisiva@gmail.com

Received: 01-06-2022
Revised: 30-08-2022
Accepted: 19-09-2022
Published: 21-11-2022

ABSTRACT

A man who lived a nomadic life later learned to live permanently in one place. He set up his abode in the fertile areas of those places and established a stable life. There were changes in his thinking in the settled area. Many literatures emerged through various exchanges of ideas. Literary exchanges have taken place in Tamil and Malayalam, which are considered to be the twin children of Dravidian languages. In that way, Sangha literature is still proclaiming the antiquity of Tamil. Focusing on such special and unique Sangha literary messages, Manojkurur has created a new literature in Malayalam language called Nilam Bhuthu Melaranda Naan, which is considered as a literary genre that is loved by everyone nowadays. This work has been translated into Tamil by Jayashree, who is considered to be the best translator in modern times. This work is entirely centered on the life of Panars. Exploring the lifestyles of people like Kolumban, Seerai, Chitrai, Maylan etc. belonging to Panar community, and knowing the hardships they face in the context of Panar meeting various kings and Vallals for a day's food. Due to poverty, Kolumban goes to Ezhimalai area and the situation where Kolumban is killed by his son Mylan due to political intrigues of the Panars who are engaged in gambling shows the disgrace of the Panar community. The purpose of this article is to study how poverty creates a killing environment in human society and how economic conditions change one's living conditions. By studying in this way, Panar society can be understood very subtly.

Keywords: Panar, Society, Displacement, Nilam Pooththu Malarantha Nall, Displacement Theory, Makiran And Magilan Kolumban, Sanga Ilakkiym.

முன்னுரை

தமிழின் தொன்மையைப் பறைசாற்றும் சங்க இலக்கியம் மிகச் சிறந்த வரலாற்றுக் களஞ்சியம் ஆகும். அதில் தமிழ்ச் சமூகம் பற்றிய அனைத்து செய்திகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. மானிடவியல், சமூகவியல், அரசியல், பொருளியல், நிர்வாகவியல், இல்லறவியல், எனப் பல துறைகள் தொடர்பான செய்திகள் மிக விரிவாகப் பேசப்படுகின்றன. பழந்தமிழ் சமூகத்தின் முழுமையான வரலாற்றைக் கண்டறிய நமக்குக் கிடைத்த வரலாற்று கருவூலம் சங்க இலக்கியம் ஆகும். நீண்ட வரலாற்றுப் பின்புலம் கொண்ட ஒரு சமூகம் தோன்றிய காலம் முதல், பல்துறை சார்ந்த வாழ்வியல் கூறுகளில் குறை நிறைகளைச் செம்மைப்படுத்திக் கொண்டே வருவது இயல்பு. கால வளர்ச்சிக்கேற்பவும் சமூகத்

தேவைக்கேற்பவும் கருத்துக்கள் புத்தாக்கம் பெறுவதும் புதுப்பொலிவு பெறுவதும் இயற்கையானதாகும். இத்தகைய சமூகச் சூழலில் இலக்கியங்களிலும் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்த வண்ணம் உள்ளது. அந்த வகையில் திராவிட மொழியின் ஒட்டிப் பிறந்த இரட்டை குழந்தைகளான தமிழும் மலையாளமும் கருத்துப் பரிமாற்றங்கள் செய்து வருகின்றது. சங்க இலக்கியமான எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு இலக்கியங்களை அடியொற்றி எழுதப்பட்டப் படைபாண மொழிபெயர்ப்புப் புதினமான நிலம் பூத்து மலர்ந்த நாள் வழி பாணர் சமூகத்தின் வாழ்வியல் நிலைகள், பாணரின் இடப்பெயர்ச்சி கோட்பாடுகள், அவர்கள் எதிர் கொண்ட இன்னல்கள், தற்கால நிலை, சங்க இலக்கிய பாணரும் தற்கால புதினத்தின் வழியான பாணர் வாழ்வியலும் ஒப்பிட வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டுள்ளது (Manoj kuroor, 2019).

சமூகம்

ஆதிமனிதன் காடுமேடுகளில், தனியாக ஆதரவற்று விலங்குடன் தாமும் ஒரு விலங்காய் இருந்த நிலைமாறி, அவர்கள் கூட்டங்கூட்டமாக ஒன்றி, ஒரிடத்தில் தங்கி வாழத் தலைப்பட்ட போதே சமூகம் உருவாயிற்று எனலாம். இதற்கு அரண் சேர்க்கும் விதமாக டார்வின் கூறும் விளக்கம் அமைவதோடு பழந்தமிழ் சமூகத்திற்குப் பொருத்தமாக உள்ளதென்பதைக் கீழ்க்காணும் கூற்றின் வழி அறியலாம். “ஆதிகால மனிதர்கள் இயற்கையின் சீற்றத்திலிருந்தும் விலங்குகளின் தாக்குதலிலும் தங்களை காத்துக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது, தங்களின் உடைமைகளையும் செல்வங்களையும் பிற இனத்தவர்கள் வன்முறையில் கவர்ந்து செல்வதைத் தவிர்க்க அவர்களுக்கு திறன் தேவைப்பட்டது. அதனால் அவர்கள் ஒன்றி ஒரு கூட்டமைப்பாக இணைந்து கொண்டனர்” மேற்கண்ட கூற்றின் வழி தன்னையும் தனது உடைமைகளையும் காத்து கொள்ளும் பொருட்டு சமூகம் உருவானது அறிய முடிகிறது (Ramesh, 1993).

சமூகம், மனிதனின் சமூக உறவுகளில் தோன்றுகிறது. உறவுகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் மனிதர்கள் அவ்வுறவுகளை நிலைப்படுத்தி, முறைப்படுத்தி தங்களுக்குள் ஓர் அமைப்பை, ஏற்படுத்திக்கொள்ளும் போது சமூகம் பிறக்கிறது. என்ற கூற்று வழி சமூகம் மனித உறவுகள் மூலம் கட்டமைக்கப்பட்டது என்பதை உணர முடிகிறது (Balusamy, 1992).

இடப்பெயர்ச்சி

இடப்பெயர்ச்சி என்பது மனிதன் தேவைக் கருதி ஓர் இடத்தை விட்டு மற்றொரு இடத்திற்குத் தற்காலிகமாகவோ, நிரந்தரமாகவோ வாழ்வை வளப்படுத்திக் கொள்வதற்கு மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சியாகும். ஆதி மனிதன் நாடோடி வாழ்விலிருந்து நிலையான வாழ்க்கையை ஏற்படுத்திக் கொண்டான். அதனால் மனிதன் நாடோடிப் பண்பையும் வாழ்வியல் முறைகளையும் மாற்றிக்கொள்ள இயலவில்லை. மனிதன் அதற்கேற்ற சூழ்நிலைக்கு உட்பட்டவனாக விளங்கினான்.

இடப்பெயர்ச்சிக் குறித்து அறிஞர்கள் கருத்து

தனி மனிதனோ, மனிதனின் சிறுகூட்டமோ தம் இருப்பிடத்தை விட்டு ஒரிடத்திலிருந்து மற்றோர் இடத்திற்கு மாற்றிச் செல்வதை இடப்பெயர்வு (Migration) என்பர். ஒரு நாடுவிட்டு பிற நாட்டிற்கு குடிப்பெயர்வு, நிலையான நோக்கத்துடன் குடிப்பெயர்வது (Permanent movement) உள்நாட்டில் இடப்பெயர்வது, குறிப்பிட்ட தொலைவு இடம்பெயர்வு ஆகியவையும் இடப்பெயர்வில் அடங்கும் என்று வாழ்வியற் களஞ்சியம் குறிப்பிடுகிறது. இடம்பெயர்ந்து செல்வதற்கு காரணங்கள் பல உள்ளன. இடப்பெயர்ச்சிக்கு தொலைவு முக்கியமல்ல என்பது இதன் மூலம் அறியலாம்.

“இடம்பெயர்தல் செயல்பாடு மனிதன் என்று தோன்றினானோ அன்றே அவனோடு தோன்றிவிட்டதாகவும், ஆதிமனிதன் உணவு உற்பத்தியின் பொருட்டு இடப்பெயர்வை அல்லது நகர்வை மேற்கொண்டான். அதன்பின் குழுக்களாகச் சேர்ந்து வாழத்தலைப்பட்டான். பின்னர் உணவுத் தேடும் சமுதாயமாக வாழ்ந்த போது எல்லைப் பிரச்சனைகள் மூண்டன. இதனால் ஒருவரை ஒருவர் தாக்கிக்

கொண்டு மடிந்தனர் என்றும், இரண்டு குழுக்களுக்கு இடையே மோதல் ஏற்பட்டப் போது தோற்றவர் தப்பி ஓடுவது இயல்பு. அவ்வாறு தப்பி ஓடியவர்கள் புதிய வாழ்விடம் தேடிக் குடியேற்றம் அமைத்தனர்” இதன் மூலம் மனிதன் இயற்கை சூழலுக்கு உட்பட்டவன் (Subramaniyan, 2010). அவன் அதற்கேற்றார்ப் போல தனது வாழ்வினை மாற்றி தகவமைத்துக் கொள்கிறான் என்பது புலப்படுகிறது.

சங்க இலக்கியமும் பாணர் இடப்பெயர்ச்சியும்

சங்க இலக்கியத்தில் புலமை சிறப்பாக மதிக்கப்பட்டது. புலமையுடையோருக்கு மக்களிடத்தில் பெருஞ்செல்வாக்கு இருந்தது. பண்டைய தமிழ் சமூகத்தில் பண்பட்ட இசைக்கருவிகளை வாசிப்பவர்கள் பாணர்கள். நாடோடிகள் போல ஊர் ஊராக சென்று பிழைப்பு நடத்தக்கூடியவர்கள். யாழ் இவர்களின் பிரதான இசைக்கருவி ஆகும். பாணர்களில் பெண்கள் பாடினிய என்றும், இவர்கள் பாடல் மற்றும் நடனத்தில் வல்லவர்கள் என்பதும் சங்க இலக்கியங்களின் வழி அறியமுடிகிறது (Sridevi, 2022). தற்போது பாணர் சமூகம் தமிழக அரசால் பிற்பட்டோர் வகுப்பில் பாண்டிய வேளாளர், இசை வேளாளர் என்ற பெயர்களில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது தற்போது அறியமுடிகிறது. பாணர்கள் வாழ்ந்தப்பகுதி பாண்டிச்சேரி என அழைக்கப்படுகிறது. பண்ணிசைத் தொழிலால் பாணர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். சங்ககாலத்தில் பொதுமக்களிடம் தொடர்பு கொள்வதற்கு இன்று இருப்பது போன்ற மக்கள் தொடர்புச் சாதனங்களானச் செய்தி இதழ், வானொலி, தொலைக்காட்சி, திரைப்படம் போன்றவை இல்லை. சங்க காலத்தில் மக்களிடம் நேரடித் தொடர்பு கொண்டவர்கள் புலவர்களும் பாணர்களும் ஆவர் என்பதைப் புலவர்கள் பாடல்கள் வழி அறியமுடிகிறது. பின்வரும் பாடல் அதனை உணர்த்துகிறது.

“வள்ளியோர்ப் படர்ந்து புள்ளிற் போகி

நெடிய வென்னாது சுழம்பல கடந்து

வடியா நாவின் வல்லாங்கு பாடிப்

பெற்றது மகிழ்ந்து சுற்ற மருந்தி

ஓம்பா துண்டு கூம்பாது வீசி”

வரிசைக்கு வருந்துமிப் பரிசில் வாழ்க்கை” என்ற கோவூர்க் கிழார் புறநானூற்று பாடல் வழி அறியலாம் (Subramaniyan, 2010).

“வேரொடு நனைந்து வேற்றிழை நுழைந்த

துன்னல் சிதார் துவர நீக்கி

நோக்கு நுழைகல்லா நுண்மைய பூக்கனிந்து

அரவரி யன்ன அறுவை நல்கி”

என்ற பொருநராற்றுப்படைப் பாடல் மூலம் ஒருவனுடைய வறுமை நிலையினை, பிறர் அறிய வெளிப்படுத்துவது அவன் உடுத்திய ஆடையாகும் (Mohan, 2004). எனவே மான உணர்ச்சி மிக்க பாணர்களுக்கு வள்ளல்கள் சிறந்த ஆடையை கொடுத்ததையும் பாணர் சமூகத்தைச் வள்ளல்கள் ஆதரித்து போற்றியதும் அறியமுடிகிறது.

“எல்வளை நெகிழ் மேனி வாடப்

பல்லிதழ் உண்கண் பனியலைக்

கைவல் சீறியாழ்ப் பாண நுமரே

செய்த பருவம் வந்துநின் இதுவே”

என்ற ஐங்குறுநூறு பாடல் பாணர்கள் தலைவன், தலைவி இடையே தூது பொருளாக அமைந்ததை அறியமுடிகிறது (Vaiyapurippillai, 2005).

“பாணன் வந்தனன், தூதே நீயும்

புல்லார் புரவி, வல்விரைந்து, பூட்டி,

நெடுந்தேர் ஊர்தி, வலவ!”

என்ற அகநானூறு பாடல் பாணர்கள் தலைவன் பொருள் தேடச் சென்றப் போது பாணன் உடன் சென்றதை அறிவிப்பதாக அமைகிறது. பாணர் சமூகம் இடப்பெயர்ச்சிச் செய்வது மட்டுமல்லாது தலைவனும் பொருளாதார இடப்பெயர்ச்சி செய்யும் சூழல் ஏற்பட்டது அறியமுடிகிறது (Puliyur kesigan, 1958).

பாணர் பண்புகள்

பழமரம் நாடிச்செல்லும் பறவைகள் போல புரவலர்களை நாடிச் செல்லும் வாழ்க்கை (Poongodi, 2021). தான் பெற்ற பெருவளத்தைச் சுற்றத்தார்க்கு பகிர்ந்தளிக்கும் இயல்பு. தாம் பெற்றதைப் போன்று பிறரும் பெற மன்னர்களிடம் ஆற்றுப்படுத்தும் பண்பு (Girivasan, 2022). தன் புலமையை மதித்து போற்றும் நிலைக்காக மன்னரிடமும் மக்களிடமும் செல்லும் நிலை போன்றவை பாணர்களின் பொருளாதார நிலை காரணமாகவும் அக்காலச் சமூகத்தில் காணப்பட்ட ஏற்றதாழ்வுகளும் காரணமாக இருப்பதைக் காணமுடிகிறது (Subramaniyan, 2010).

“உடும்பு உரித்தன்ன என்புஎழு மருங்கின்

கடும்பின் கடும்பசி களையுநர்க் காணாது

சில்செவித்து ஆகிய கேள்வி நொந்து நொந்து

ஈங்கு எவன் செய்தியோ? - பாண!”

என்ற புறநானூறு வரிகள் பின்வருமாறு பாணர் சமூகத்தின் வறுமையைக் காட்டுகிறது. உடும்பைத் தோல் உரித்தாற் போல் எலும்பு எழும்பிய விலாவை உடைய சுற்றத்தில் வாட்டும் பசியை நீக்குபவரை காணாமல், கேட்பவர் பலராயினும், சிலரே விரும்பிக் கேட்கும் கலைத்திறனை எண்ணி, மிகுதியாக துன்புற்று இங்கே என்ன செய்கிறாய் பாணனே? என்ற கோலூர்க்கிழார் பாடல் வழி பாணர்களின் வறுமை நிலை உணர முடிகிறது (Subramaniyan, 2010).

“கையது கடன்நிறை யாமே மெய்யது

புரவலர் இன்மையின் பசியே அரையது

வேற்றுஇழை நுழைந்த வேர்நனை சிதாஅர்

ஓம்பி உடுத்த உயவல் பாண!”

கையில் இசைக்கடமையைச் செய்யும் யாழ், உடலில் உதவுவர் இல்லாமையால் பசி, இடுப்பில் தைத்தலால் வேறு நூல் புகுந்த வேர்வையால் நனைந்த கிழிந்த ஆடை, அதனை பாதுகாத்து உடுத்த பாணனே! என்ற புறநானூறு ஆலத்தூர்க்கிழார் பாடல் வழி பாணர் சமூகத்தின் இழிநிலைகளை அறிய முடிகிறது (Subramaniyan, 2010).

“வெந்தெறற் கனலியொடு மதிவலம் திரிதரும்

தண்கடல் வரைப்பில், தாங்குநர் பெறாது,

பொழிமழை துறந்த புகைவேய் குன்றத்துப்

பழமரம் தேடும் பறவை போல்க்

கல்லென் சுற்றமொடு கால்கிளந்து திரிதரும்

புல்லென் யாக்கைப் புலவவாய்ப் பாண!”

மேற்கண்ட பெருபாணாற்றுப்படை பாடல் வழி பாணர்களின் வாழ்வியல் முறைகளையும், சமூக இழிநிலைகளும் அறியமுடிகிறது (Subramaniam, 2010).

நிலம் பூத்து மலர்ந்த நாளில் இடப்பெயர்ச்சி

மொழி என்பது மக்களின் மனதைக் காட்டும் கண்ணாடி ஆகும். அந்த வகையில் தமிழ்மொழியும், மலையாளமொழியும் ஒன்றை ஒன்று நெருங்கியத் தொடர்புடையதாகும். கால்டுவெல் கூறுவதை போல தாய் மகள் என்ற உறவு நிலையை உடையது தமிழும் மலையாளமும். இருவேறு படைப்புகளிலும் சமூக வெளிப்பாடுகள் காலத்தின் தேவைக்கு ஏற்பக் காணப்படுகிறது. அந்த வகையில் மலையாளத்தில் மனோஜ் குரூர் படைப்பை தமிழில் ஜெயஸ்ரீ மொழிப் பெயர்த்து நிலம் பூத்து மலர்ந்த நாள் என்னும் புதினமாக தந்துள்ளார். சங்க இலக்கிய செய்தியை மையமாக கொண்டு எழுதப்பட்டப் படைப்பாகும். “தமிழரின் வாழ்வு, தமிழர் பேசிய மொழி, தமிழர் வாழ்ந்த நிலம், ஆகிய இம்மூன்றுக்கும் இயல்பான நெருங்கியத் தொடர்பு உண்டு என்ற உண்மை தமிழரின் அடிப்படை தத்துவமாக அமைந்துள்ளது. இத்தத்துவத்தை விளக்குவனவே சங்க இலக்கியங்கள்.” என்ற கூற்றினை மெய்ப்பிக்கும் வகையில் திராவிட மொழிகளுக்குள்ள உணர்வு ஒற்றுமை இப்புதினம் வழி அறிய முடிகிறது (Manoj kuroor, 2019).

தமிழ் இலக்கியத்தில் தோய்ந்த ஒருவர் எழுதியதைப் போன்று இப்புதினம் அமைந்துள்ளது. இப்புதினத்தில் பாணர், கூத்தர் போன்றவர்களின் வாழ்வியல் வழி இடப்பெயர்ச்சிக் கூறுகளை ஆராய வேண்டி தேவை ஏற்பட்டுள்ளது. இப்புதினத்தின் வழி பின்வருமாறு பாணர் வாழ்வியல் முறைகள் ஆராயப்படுகிறது

“கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும்

ஆற்றிடைக் காட்சி உறழத் தோன்றிப்

பெற்ற பெருவளம் பெறாஅர்க் கறிவுறீஇச்

சென்றுபயன் எதிரச் சொன்ன பக்கம்”

என்ற தொல்காப்பிய புறத்திணையியல் நூற்பாவிற்கு அரன் சேர்க்கும் விதமாக பாணர்கள் பாடல் பாடியும், கூத்தர்கள் ஆடலாலும் தன் வறுமையைப் போக்கி வாழ்ந்து வந்ததை வரலாற்றின் வழி அறிய முடிகிறது. “பாடல் பாடும் பாணரும், ஆட்டம் ஆடும் கூத்தருமே நாங்கள். அயல்தேசம் போகும் வழியில் இங்கே வந்தோம்” என்பதிலிருந்து பாணர்களின் தொழிலும், அதன் கரணமாக அவர்கள் இடப்பெயர்ச்சி மேற்கொண்டனர் என்பதும் அறிய முடிகிறது (Manoj kuroor, 2019).

கொலும்பன் தன்னுடைய வறுமையைப் போக்கிக் கொள்ள ஏழிமலைக்கு செல்லும்போது வழியில் பரணரைச் சந்திப்பதும் அவர் அவர்களை ஆற்றுப்படுத்த நினைப்பதும் ஏழிமலைக்கு செல்லும்போது வழியில் பரணரைச் சந்திப்பதும் அவர் அவர்களை ஆற்றுப்படுத்த நினைக்கும் போது தன் வறுமையைப் பிறர் அறிவதை அவமானமாக கருதப்பட்டதும். பின்வரும் கூற்றால் அறியமுடிகிறது. “வெட்கப்படாதீர்கள் நானும் உங்களைப் போல ஒரு பாணனே வறுமையிலேயே உழன்றேன். ஆனால் இப்போது அந்த நிலைமையில்லை. பல மன்னர்களைப் புகழ்ந்து பாடினேன். தேவைக்கு அதிகமாகவே அவர்கள் தந்தார்கள்.” தன்னுடைய வறுமை காரணமாக இடப்பெயர்ச்சி செய்தமையும் பாணர், புலவர் இடையே ஏற்றத்தாழ்வுகள் காணப்பட்டமையும் மேற்கண்ட கூற்றின் வழி அறியமுடிகிறது (Manoj kuroor, 2019).

ஆட்டமும், கூத்தும் தொழிலாக இருப்பினும், சில நேரங்களில் சலிப்பும், வெறுப்பும் ஏற்பட்டாலும் வறுமையின் காரணமாக அத்தொழிலை மேற்கொண்டது பாணர்களின் வாழ்வியல் வழி அறியமுடிகிறது. வறுமையும், பொருளும் தேர்ச்சக்கரம் போல் மாறி மாறி சுழலக்கூடியது. பொருட்கள் யாரிடமும் நிலையாக இருப்பதில்லை என்பதால் வறுமையும் யாரிடமும் நிலையாக இருக்காது என்ற நம்பிக்கை பாணர் வாழ்வியலில் நன்கு புலப்படுகிறது.

மகீரனும் மயிலனும்

பாணர் சமூகத்தைச் சேர்ந்த மயிலனும், சிறந்த போர் வீரனான மகீரனும் சிறந்த நண்பர்கள். மயிலனை மகீரன் தன்னுடன் ஒன்று வேலைக்கு அழைத்துச் செல்கிறான். அங்கு, மன்னர் பாரியை கொல்லச் சதித்திட்டம் தீட்டி கபிலருடைய நட்பை பெற்று அவர் மூலம் மன்னன் பாரியை மயிலன் வெட்டி வீழ்த்துவதாக புதினம் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. மயிலன் பின்னர் கொல்லைக் கூட்டத்துடன் சேர்ந்து தகாத திருட்டு தொழில் ஈடுபடும் சூழல் ஏற்படுகிறது. மயிலனின் வாழ்க்கையே திசைதிரும்பும் சூழல் ஏற்படுகிறது. ஒரு அரசனைக் கொல்வதற்கு புலவரே மறைமுகமாக ஒரு காரணமாக அமைவதைப் புதினத்தின் வழி அறியமுடிகிறது.

மயிலன் பாரியை கொல்லும் போது தன் தந்தையான கொலும்பனையும் கொல்லும் சூழல் ஏற்படுகிறது. பின்னர் வருத்தப்பட்டு தன் தோழன் மகீரனைத் தன் குடும்பத்தைக் காக்குமாறு அனுப்புதலும், மகீரன் மயிலன் சகோதரி சித்திரையைக் காதலித்து திருமணம் செய்து கொண்டு சில காலம் அவளுடன் வாழ்ந்து பின்னர் அவனை விட்டு பிரிந்து வேறு ஒருத்தியுடன் வாழ்வதாக புதினம் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் மயிலனை மகீரன் தன் சுயநலத்திற்காக பயன்படுத்திக் கொண்டமை பாரியை கொல்ல மயிலனுக்கு தூண்டுகோலாக அமைந்தது எது என்பதும் ஆய்விற்கு உரியதாக அமைகிறது. மகீரனின் அரசியல் சூழ்ச்சியால் பாணர் சமூகத்தைச் சேர்ந்த சித்திரையின் வாழ்க்கை கேள்விக்குரியதாக ஆக்கப்பட்டதுடன் மயிலன் வாழ்க்கையும், பாணர் சமூகத்தின் நிலையும் திசைமாறுவதை உணர முடிகிறது.

முடிவுரை

சங்க இலக்கியங்களிலும் புதினத்திலும் பாணர் சமூகம் மிகவும் வறுமை நிலையிலும், மற்றவர்களை நாடி சென்று இரந்து வாழக்கூடிய ஒரு சமூகமாக பார்க்கப்படுகிறது. பொருளாதாரச் சிக்கல்களை எதிர்கொள்ளும் சூழலும், சமூகத்தில் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளும், அரசியல் பின்புலத்தால் பாணர் சமூகத்தில் இடப்பெயர்ச்சியும் நன்கு அறிய முடிகிறது. தற்காலத்திலும் பாணர் சமூகத்தை இழிவாகப் பார்க்கக்கூடிய ஒரு சூழல் இருப்பதைக் காணமுடிகிறது.

References

- Balusamy, N. (1992), Vazhviyal Kalanjiyam, Vol 12, Tamil University, Thanjavur, India.
- Girivasan, K. (2022) Panar tradition and Pulavar tradition, International Research Journal of Tamil, 4(SPL 2), 34-43. <https://doi.org/10.34256/irjt22s26>
- Manoj kuroor, (2019) Nilam Putha Malarantha Nal, Vamsi Books, Thiruvannamalai, India.
- Mohan, R. (2004) Pathupattu, New Century Book House Pvt. Ltd, Chennai, India.
- Poongodi, A. (2021) Virali and Artistic Background Change, International Research Journal of Tamil, 3(4), 24-31. <https://doi.org/10.34256/irjt2144>
- Puliyur Kesigan, (1958) Sanga Ilakkiyam Agananuru Purananuru, Paari niliyam, Chennai, India.
- Ramesh, S.R. (1933) Samooga Ulaviyal, Tamilnadu Padanool Niruvanam, Chennai, India.
- Sridevi, P. (2022) Biographical and Cultural Evolution of Paanar, International Research Journal of Tamil, 4(SPL 1), 41-45. <https://doi.org/10.34256/irjt22s16>
- Subramaniam, S.V. (2010) Sanga Ilakkiyam Pathupattu, New Century Book House, Chennai, India.
- Vaiyapuripillai, S. (2005) Sangam Ilakkiyam Muluvathum Ettuthogaiyum, Paari Nilaiyam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

Attribution 4.0 International (CC BY 4.0)

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License